

اسلام دین زندگی است وبا طبیعت در تضاد نمیباشد

درجمله پیام های تبریکی سال نو، پیامی هم در یک صفحه وچهار پاراگراف از هموطنی از کابل بزبان پشتو بیک عده افغانها دراروپا وامریکا رسیده بود. این هموطن مخالف تجلیل نوروزبوده ونظرخودرادریک پاراگراف چنین اظهارداشته است:

" زمونږ هیواداسلامی هیواد دی اواسلامی فرهنگ لری، په اسلامی فرهنگ کی دمبارکو ورخو معلومی او خانگری سوی چه د اخترو، جمعو، رمضان او عاشوری او داسی نور ورخی، او دالقدر شپه دی (چه دعبارت اجرone پکی تر نورزیات دی)، له دی غیره ورخو نماخنه بدعت دی، گمراهی او جهالت دی او دجهالو خای جهنم دی. د نوی کال(نوروز) نماخنه د ایران دزدشتیانو نماخنه ده، مقدسه یی کتله او گنی یی، عبارت پکی کوی، اهل کتاب هم نه دی."

(ترجمه: کشور ما یک کشور اسلامی است و فرهنگ اسلامی دارد، دفرهنگ اسلامی روزهای مبارک معلوم ومشخص شده که عبارتدازعیدها، جمعه ها، رمضان وعاشورا وروزهای دیگری ازین قبیل و شب القدر(که اجرعبادت درآن از روزهای دیگربیشتراست). غیر ازین روز ها، تجلیل روزهای دیگر بدعت است، گمراهی و جهالت است، و جای جاهلان دردوزخ است.

تجلیل ازسال نو(نوروز)، کار زردشتیان ایران است، که آنرا مقدس میشمردند و میدانند، دنوروز عبادت میکنند، اهل کتابی هم نیستند.)

بنظرمن این هموطن محترم پشتون ما باتاریخ کشور وفرهنگ خود وهم با تاریخ اسلام معرفت کافی ندارد وعوض آنکه خود را با واقعیت ها آشنا ساخته باشد، تعصبات و مزخرفات را پذیرفته است :

دین مبین اسلام حدود ۱۳۵۰ سال قبل بسرزمین افغانستان رسید وبتدریج پذیرفته شد وبپذیرش این دین برحق، ادیان دیگری که وجودداشتند، ملغی ومنسوخ قرارگرفتند. زردشت خودش درکشورما ودربلخ تولدیاخته ودین زردشتی حدود ۱۳۵۰ سال قبل ازاسلام درام البلابلخ ظهورکرد وبتدریج بکشور فارس رسیدو بحیث دین رسمی سلالة ساسانی شناخته شد - این دین، خداوند یگانه و لایزال راپرستش میکردواعمال خیرونیک را سفارش مینمود.اینکه دین زردشتی درجمله عناصرطبیعت آتش رامی پرستید حقیقت دارد،امادین کشورومردم آنوقت ما بود و در حالیکه ماکنون الحمدلله مسلمان هستیم، نمیتوانیم دین ۲۷۰۰ سال پیش مردم خودراکه خداپرست هم بودند، مذمت کنیم. دین زردشتی ازبلخ برخاست و درمنطقه خراسان باستان بشمول کشور فارس پخش گردید. کسانیکه زردشتی را دین ایرانی میشارند، ازتاریخ کشورخود بیخبرند، تاریخ دین داری و خداپرستی درافغانستان ازدین اسلام شروع نشده، بلکه پیش اززردشت دین موسی (ع) نیز به این سرزمین رسیده بود.

نوروز یک معجزه طبیعت است که درآن هنگام شب و روز برابرمیگردد ودربرج حمل موقع نجومی تحویل آفتاب صورت میگیرد. تجلیل از نوروزبحیث یک رسم بسیار قدیم آریایی هزاران سال پیش از دین زردشتی در مدنیت آریانیان در خراسان باستان صورت میگررفته است و آریایی ها آنرا بحیث یک فرهنگ، ونه بحیث یک دین، تجلیل میکرده اند. خداوندی که قران بما معرفی میکند نه تنها خالق زیروح، بلکه خالق طبیعت نیزمیباشد. خداوند میتوانست همه سال رازمستان یاتابستان خلق کند، چونکه برف وباران و آفتاب تسلیم اراده خالق خودمیباشند. اما خالق ما الله تعالی (ج) طبیعت را برای مخلوق خودگواراساخته، نه تنها معجزه نوروز، بلکه گل لاله وشگوفه های مختلف رانیز

درین فصل میرویناد و طبیعت را شگوفان میسازد تامخلوق او از زندگی لذت ببرند - اسلام عبادت رادرمواقع معین آن مقرر نموده و بادای عبادت، لذت از زندگی رامشروع ساخته است -اسلام دین زندگیست، دین لذت از زندگیست، خداوندجمعه ها را برای استراحت و عیدها را درانجام اوامر خود، برای خوشی و مسرت مخلوق خودمقرر نموده است. تجلیل از نوروز، تجلیل از شگوفانی طبیعت است که به دین و شریعت اسلام هیچ ارتباط ندارد، زیرا مسلمانان درحالیکه سمنک می پزند، کلچه نوروزی و میوه ترکرده میسازند، نمازهم میخوانند- خداوند و شریعت اسلام خوردنی ها را در موسم نوروز منع نکرده است - مردم افغانستان از نژاد آریایی استند، دین مبین اسلام و شریعت و بعضی از وجوه فرهنگ عربی را پذیرفته اند، اما مستحق حفظ هویت و فرهنگ آریایی خودمی باشند و آنرا در نوروز بجا می آورند- مسلمان شدن معنی عرب شدن را ندارد و چنین امری در قران نیامده است. افغانستان یک کشور اسلامی است و تا ابد انشاء الله یک کشور اسلامی خواهد بود، اما هویت و عنعنات فرهنگ آریایی خودرا نیز محفوظ خواهد داشت.

کسانیکه تجلیل از نوروز راجهالت میدانند، متاسفانه خودشان نه تنها درجهالت، بلکه در تاریکی محض ازدین و شریعت اسلام قراردارند و یک نمونه این جهالت فتوی سپردن مسلمانان به جهنم بخاطر تجلیل از نوروز میباشد- فاعتبروا یا اولی الابصار.

سید خلیل الله هاشمیان - ۲۷ مارچ ۲۰۱۶

د پانو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تلسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو لو مخکې په خیر و لولئ